

Af L. D. Rasmussen:

Til § 6.

3) Paragraffens 1ste Stykke affattes saaledes:

„Lovens § 49, sidste Punktum: „Personer . . . . . Medhjælp“ affattes saaledes: „For Medhjælp i Husholdningen eller til Arbejde af tilfældig og ganske forbigaaende Art er der ikke Forsikringspligt, medmindre denne Beskæftigelse strækker sig udover et Tidsrum af 30 Arbejdsdage i et Kalenderaar.““

Subsidiært:

4) Paragraffen udgaar.

De stillede Ændringsforslag sattes først til Behandling:

**Ordføreren (Jensen [Broby]):** Af Ministeren for Sundhedsvæsenet er stillet et Ændringsforslag til § 2. Det er ikke nogen Ændring af principiel Natur, men en Retelse, som er nødvendiggjort, fordi vi ved anden Behandling vedtog et Ændringsforslag, som gik ud paa, at der i Stedet for 1 Repræsentant skulde indtræde 2 Repræsentanter for Arbejdsgiverne og 2 for Arbejdere i Arbejderforsikrings-Raadet. Ved det stillede Ændringsforslag foreslaas det nu som Følge deraf to Steder i § 2 at rette Ordet „Repræsentant“ til „Repræsentanter“. Jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale dette Ændringsforslag.

**L. D. Rasmussen:** Ærede Medlemmer vil erindre, at jeg ved Sagens anden Behandling tog et Ændringsforslag tilbage, hvori der var indløbet en meningsforstyrrende Fejl. Dette Ændringsforslag er nu stillet igen, og jeg vil gerne anbefale det til Vedtagelse.

Den nuværende Lovs § 49, sidste Punktum, fritager Personer, der ikke i Forvejen har Forsikringspligt, fra at forsikre Medhjælp af tilfældig og ganske forbigaaende Art i Husholdning og ved personlig Tjenestegering, men derved staar den paagældende Medhjælp ganske udenfor Loven og kan ingen Erstatning kræve. Paa denne Uretfærdighed overfor dem, som mulig kommer til Skade, er der nu raadet Bod ved det foreliggende Lovforslags § 6, 2det Stykke. Om Ordlyden af første Stykke var der fuldstændig Enighed i Udvalget, idet man netop var enig om, at hvis denne Ordlyd vedtoges, dækkedes hermed det, som var Hensigten. Flertallet fandt imidlertid senere, at saaledes som det stillede Ændringsforslag var affattet, var det for vidtrækkende, og derfor

ændrede Flertallet deri og stillede selv et Forslag, som vi andre ikke kunde slutte os til; Ordene „eller Arbejde“ blev nemlig slettet, og derved skete der en Deling, saaledes at kun tilfældig Medhjælp i Husholdning omfattes af Bestemmelsen, medens alt andet tilfældigt Arbejde, maaske af nogle faa Timers Varighed, bliver staaende og vil nu medføre Forsikringspligt. Dette Indhold af den paagældende Paragrafs første Stykke er efter min Opfattelse yderst uheldigt, thi ingen vil kunne forstaa, at der ikke er Forsikringspligt overfor tilfældig Medhjælp i Husholdningen, medens Forsikringspligt indtræder, hvis der er Tale om anden personlig Tjenestegering eller, som det hedder i den gældende Lov, „Medhjælp af tilfældig eller ganske forbigaaende Art“.

Den nuværende Ordning rummer som nævnt det Princip, at kun de Personer, som i Forvejen *ikke* har Forsikringspligt overfor nogen, fritages for at forsikre i det nævnte Tilfælde, og Medhjælpen stilles da udenfor Loven, hvorimod de, som i Forvejen beskæftiger Arbejdere, de har Forsikringspligt overfor, ogsaa har Forsikringspligt overfor saadan tilfældig Medhjælp, og dermed er jo altsaa Medhjælpen forsikret. Der er altsaa to Slags tilfældig Medhjælp, hvoraf den ene Del er forsikret og den anden Del ikke. Herpaa har man nu søgt at raade Bod, og dette er til en vis Grad lykkedes, men man har faaet trukket Linien et andet Sted og sagt, at overfor dem, som udfører tilfældig Medhjælp i Husholdning, skal man ikke have Forsikringspligt, men alligevel skal de ind under Loven, og der udredes Erstatning for dem gennem Arbejderforsikrings-Raadet, en Erstatning, som udlignes paa de forskellige anerkendte Selskaber, medens de, der paa anden Maade udøver tilfældig Medhjælpsgering, vel er forsikrede, men af de Personer, der ikke hidtil har haft Forsikringspligt. Det har imidlertid flere Gange under Udvalgets Drøftelser været fremme, at overfor saadan tilfældig Medhjælp, rimeligt tidsbegrænset, skulde alle være ligestillede, nemlig fritagne for Forsikringspligt, uden at derfor Medhjælpen i noget Tilfælde blev sat udenfor Loven. En af Talsmændene for denne Tanke var det tidligere Medlem af dette Ting Direktør Gamborg, som udtalte, at denne Ordning vilde være den mest praktiske og hensynsfulde for Selskaberne; den vilde de sætte Pris paa, fordi det var saa uhyre besværligt og bekosteligt at opkræve de nuværende Præmier for tilfældig Medhjælp hos de forsikringspligtige. Derfor var man paa det